

W pracy opisano kwestię wzajemnego oddziaływania środków wykonawczych i wyrazowych między pianistyką solową a pianistyką kameralną. Materiałem badawczym dysertacji są nagrane dzieła Franza Schuberta - wybrane *Impromptus* i *Lieder*. Analizie poddano kreację pianisty solisty i pianisty kameralisty w aspekcie translokacji środków wykonawczych pomiędzy nimi, który to aspekt uznano za ożywiający twórcze podejście do tekstu muzycznego i pogłębiający wyraz muzyczny.

W pierwszym rozdziale wyjaśniono wszystkie pojęcia podstawowe dla pracy. Drugi rozdział opisuje miniatury liryczne - *Impromptu* i *Lied*, jako gatunki reprezentatywne dla epoki romantyzmu. Dodatkowo autor pokazuje dużą rolę Schuberta w rozwoju *Lied*. W trzecim rozdziale - zawierającym kluczową część opisu dzieła artystycznego - przeanalizowano nagrane utwory Franza Schuberta w aspekcie translokacji środków wykonawczych. Opis słowny uzupełniono przykładami muzycznymi, co kompleksowo ilustruje proces wzajemnego oddziaływania środków wyrazu między pianistyką, kameralistyką i wokalistą.

Bardzo ważną inspiracją dla tej pracy była znajomość autorki z wielkim artystą - prof. Udo Reinemannem.